

Det kunne dreje sig om en kommune, der, som jeg omtalte tidligere i et spørgsmål, har lavet skrabede budgetter, og skal der bruges flere penge end budgetteret, f.eks. til specialundervisning eller til handicappede børn, så bliver kommunen straffet for ekstraudgifterne. Har en kommune uforudset stor vækst i antallet af børn, hvad der måske kan skyldes det glædelige, at de har succes med at tiltrække børnefamilierne, eller at de måske har en situation, hvor endnu flere har fået arbejde og skal have passet deres børn, så vil udgifterne til en børnepasningsgaranti medføre straffesanktioner. Har daginstitutioner og skoler fornuftigt overført midler fra 2007 til 2008 i tillid til en decentral styring, bliver kommunen straffet på deres vegne – eller rettere sagt, kommunens borgere bliver straffet. Hver ekstra krone en kommune bruger, er de nødsaget til at finde igen ved enten besparelser eller ved at betale en straffef afgift.

Jeg synes egentlig, det var ret karakteristisk, at hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti først troede, det var en vittighed, når jeg sagde, at der var indført statsafgift på snevejr. Men det er jo det, der er. Her i foråret har man haft en gennemsnitlig vintertjeneste og har forbrugt det, der er på budgettet, og får man så særlig meget snevejr i november og december, vil det være sådan, at hvis man sender sneploven eller saltvognen ud for at rydde vejene, så overskrider man sit budget, så overholder man ikke sit budget længere, og så udløser det en strafafgift. Så der er indført en statsafgift på snevejr.

Jeg er godt klar over, at det lyder en lille smule komisk og lidt morsomt, og det er det jo også. Det er i hvert fald tragikomisk, at man har indrettet sig sådan. Men det er jo langt alvorligere på de andre områder, jeg har omtalt, f.eks. på børneområderne.

Den her såkaldte justering af aftalesystemet sikrer nemlig ikke, at der gribes ind over for kommuner, der har sløset med udgifterne og måske endda haft en slags overbudgettering i strid med de aftalte rammer, tværtimod. Men de kommuner, der af hensyn til den overordnede samfundsøkonomi og aftaler har arbejdet med ambitiøse besparelser, risikerer at blive straffet. Hvis de f.eks. ikke er i stand til at effektuere alle de besparelser, de har indlagt i budgettet, bliver de straffet. Helt i strid med de aftaler, regeringen selv begrunder sit lovforslag med, så har Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Ny Alliance jo også opfundet et loft over anlægsudgifterne, som vi har hørt. Hvis loftet, der jo kom

som en tyv om natten, 5 måneder efter at kommunerne vedtog deres budgetter, overskrides, straffes det på samme måde som med driftsudgifterne. Det vil sige, at f.eks. en byggeudgift på 20 mio. kr., som måske af byggetekniske årsager er overført fra 2007 til 2008, udløser en statsafgift på 20 mio. kr. Dermed sætter regeringen hele aftalesystemets troværdighed på spil og spiller tilmed hasard med det lokale selvstyre, hvor folkevalgte politikere har ansvaret for den lokale opgavevaretagelse og økonomi. Mistillid er reelt det eneste, der står tilbage.

Det Radikale Venstre vil foreslå, at man overvejer et helt nyt aftalesystem. Tilliden til det lokale selvstyre skal genskabes, ved at regeringen og kommunerne i partnerskab påtager sig et ansvar for flerårige kommuneaftaler, der sikrer kommunerne reelle muligheder for prioriteringer og planlægning af udgifter og opgaver. Sanktioner ved manglende overholdelse af aftaler skal aftales på forhånd i givet fald, og de skal være troværdige og retfærdige. Vi skal have genskabt et lokalt selvstyre, som fungerer, og som er bygget på tillid, fordi opgaver bedst løses tættest ved borgerne. Det troede partiet Venstre vist også en gang i fordums tider.

Kl. 21:01

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 21:01

Erling Bonnesen (V):

Det Radikale Venstre har jo fundet sit eget lille sådan nichemantra og siger, at det kommunale selvstyre skal baseres på tillid, og så er det jo dejligt at konstatere, at vi nu igennem kommunalreformen netop har vist og viser meget stor tillid til den kommunale verden ved at have tildelt den rigtig mange opgaver og også store budgetter nu.

Kernen her i dagens debat, som vi sådan efterhånden begynder at nærme os lidt, er jo ansvarlighed og ansvarliggørelse af tingene. Jeg synes også, jeg kunne konstatere i den foregående sag, at den radikale ordfører blev sådan lidt lang i blikket, da vi nåede ind til kernen i debatten, altså om der nu var nogen lofter og grænser for det – det var der næsten ikke, men det hang lidt sammen med aktivitetsniveauet. Lad os nu sige, at man i den radikale verden er blevet enig om, hvad aktivitetsniveauet skal være, og vi så når til, hvordan det rent faktisk skal overholdes, så vil jeg godt stille den radikale ordfører det samme spørgsmål: Når man så har lovet nogle